

Mare de Déu del Roser

Bagà

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Nucli vila. Església de Sant Esteve
Emplaçament Es troba a l'església parroquial de Sant Esteve de Bagà, a la nau lateral esquerra.

Coordenades:

Latitud: 42.25235
Longitud: 1.86214
UTM Est (X): 406138
UTM Nord (Y): 4678422

Classificació

Número de fitxa 08016-55
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Modern Renaixement
Segle XVII
Any 1614
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada accessible
Titular: Bisbat de Solsona. Palau Episcopal. 25280 SOLSONA
Fitxes associades:
[Església Sant Esteve](#)
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dc., 12/11/2003 - 01:00

Descripció

Talla de fusta de 1,70 m d'alçada de la verge del Roser. És una imatge amb característiques renaixentistes feta amb un únic bloc de fusta. És una imatge proporcionada, de formes i volums molt arrodonits que presenta la imatge de la Verge dempeus, amb el nen sobre el braç esquerre i agafant un rosari amb la mà dreta. Va coberta amb un mantell que arriba fins als peus i vestida amb una túnica que marca diferents plecs i que s'adapta a la forma de la cama dreta que està flexionada cap a endavant. No sabem si la imatge seria tota policromada ja que no queden mostres, tan sols alguns elements daurats: la bola que porta el nen, el cinturó de la verge, la vora del coll de la túnica i la peanya octogonal que la sustenta.

Observacions:

Mapa topogràfic de Catalunya editat per l'Institut Cartogràfic de Catalunya E/ 1:5.000.

Història

La capella del Roser es trobava al carrer Raval entrant a la vila, al lloc que actualment ocupa la casa del nº 71. Va ser fundada el 1614 pel pare Bernat Travies del convent de Puigcerdà de l'ordre de Sant Domènec. Tenia un altar barroc presidit per la talla de fusta de la Verge del Roser. Tenia un campanar cobert amb teulada de quatre vessants. Durant la Guerra Civil va ser espoliada i va servir de quarter i presó, posteriorment va ser venuda pel rector i va ser convertida en habitatge l'any 1953, convertint la capella en garatge i magatzem de fruita, afegint dues plantes més que van canviar completament l'estructura de l'antiga església. Encara es poden veure alguns elements arquitectònics. Una de les dues capelles laterals, que serveix de terrassa actualment, conserva adossada una petita construcció que era la caixa de l'escala que pujava a la trona. També resta part del mosaic del terra al garatge. La talla de fusta es conserva a l'església parroquial, així com una petita imatge d'argent de la Verge del Roser que pertanyia a una bacina petitària. La iconografia de la Verge del Roser va ser molt freqüent a qualsevol punt de la geografia europea durant els segles XVII i XVIII amb proliferació de confraries sota aquesta advocació mariana en moltes parròquies. Explica la tradició que l'any 1200 la Verge s'aparegué a Sant Domènec, al qual va donar un rosari anomenat "Corona de Roses de Nostra Senyora", penyora amb la qual el sant dominicà triomfà contra l'heretgia albigea. Més endavant, el Papa Pius V va atribuir la victòria de la batalla de Lepant sobre l'exèrcit turc l'any 1571 a la protecció d'aquesta Mare de Déu, fet que va contribuir a l'enorme difusió d'aquesta Verge que també invocaven els pagesos per protegir les collites de cereals.

Bibliografia

CABALLÉ. F. (1998). El Déu de Bagà. Columna Albí eds.

